

ضرورتی فراموش شده!

شوربختانه در دهه‌های اخیر تغییرات متعدد و شتابان ساختار جامعه و خانواده و البته تغییرات سبک زندگی برخلاف قاعده فوق در مسیر تحلیل و تضعیف خانواده و به‌خصوص جایگاه پدر بوده است.

شوربختانه در دهه‌های اخیر تغییرات متعدد و شتابان ساختار جامعه و خانواده و البته تغییرات سبک زندگی برخلاف قاعده فوق در مسیر تحلیل و تضعیف خانواده و به‌خصوص جایگاه پدر بوده است.

به گزارش ایسنا، سید محسن اصغری نکاح در یادداشتی در خراسان نوشت: خانواده بنیاد جامعه است و پدر ستون خانواده، این قاعده را نه تنها از ایده‌های نظریه پردازان روان‌شناسی، جامعه‌شناسی یا تعلیم و تربیت و نه تنها از شواهد پژوهشی بلکه از حکم عقل سلیم نیز می‌تواند دریافت. اما شوربختانه در دهه‌های اخیر تغییرات متعدد و شتابان ساختار جامعه و خانواده و البته تغییرات سبک زندگی برخلاف قاعده فوق در مسیر تحلیل و تضعیف خانواده و به‌خصوص جایگاه پدر بوده است. این ایام که به یاد امیرمومنان، وصی حضرت رسول (ص) و پدران امت سلام... علیهم، به شایستگی و حکمت به عنوان روز پدر نام‌گذاری شده و فرصتی برای دست‌بوسی و تکریم و حق‌شناسی از فرد پدران خانواده‌های ایران اسلامی فراهم کرده، می‌تواند و می‌بایست نماد و زمانی برای توجه به جایگاه پدر در خانواده و احیای منزلت و اقتدار درآمیخته با عطوفت پدرانه باشد. در آموزه‌های پر مغز دینی پدر قوام بخش خانواده است و دعای اولیای الهی آن بوده که جایگاه والدین در نظرشان مانند ابهت پادشاهان سخت‌گیر باشد که نشان‌دهنده اهمیت توجه به ارتقای جایگاه پدر است. هرچند متغیرها و عوامل و خرد و کلان متعددی جایگاه ستون خیمه خانواده یعنی پدران را تضعیف می‌نماید و در مقابل چاره‌جویی‌های متعددی نیز برای این مسئله لازم است اما ضرورت دارد همسران و مادران و فرزندان در مقیاس خانواده و مسئولان و افراد موثر در مقیاس جامعه باید برای ترمیم و تحکیم جایگاه پدر دستی بجنبانند تا هویت و تحکیم روان‌شناختی خانواده به نقطه مطلوب خویش بازگردد.

البته در میان باورهای مشوش امروزی و برداشت‌های ناموزن و سوءفهم‌هایی که به عنوان برابری جنسیتی یا کودک‌محوری یا جوان‌گرایی مطرح می‌شود، سخن گفتن از اقتداربخشی به جایگاه پدر، غریب و عجیب به نظر می‌آید؛ اما هر کسی که در حقیقت تکریم بانوان و توجه به کودکان و زمینه‌سازی برای رشد نوجوانان و جوانان حتی دختران را می‌خواهد، لازم است بداند که بدون بازسازی جایگاه پدر هیچ کدام از آن‌ها به غایت نمی‌رسد، همچنان که هیچ‌کس از یک ساختمان دارای بنیاد ضعیف و پایه‌های سست انتظار جز ناپایمندی و ناپایداری و ریزش و از هم‌پاشیدگی نمی‌تواند داشته باشد. بدیهی است پدری که در خانواده و اطرافیانش تکریم و تعظیم نشود در هنگامه دشواری و نیاز، نه می‌تواند حامی همسر و فرزندان باشد و نه می‌تواند الگو و آموزگار استواری فرزندان برای فراز و نشیب‌های آینده زندگی باشد و بدین ترتیب چرخه تضعیف خانواده و آسیب فرد و جامعه ادامه خواهد یافت.

آداب و تشریفات تکریم والدین در پیشینه ایران و به‌خصوص در موازین اخلاقی و اجتماعی اسلام از جمله رعایت ادب در محضر پدر و دستورپذیری از پدر و استقبال و بدرقه هنگام ورود و خروج از منزل و تکریم همه‌جانبه پدران در خانواده و در منظر اطرافیان نوعی آیین روان‌شناختی حکیمانه بوده است و اکنون نیاز با احیای آن‌ها می‌تواند به جایگاه پدر اقتدار می‌بخشد و در سایه سار این اقتدار است که بخش مهمی از امنیت و پایداری و پویایی خانواده نیز تامین و تضمین می‌شود.

همسران و فرزندان با حرمت‌داری در کلام و رفتار و با پرهیز از نقادی و تخریب پدر به‌خصوص پرهیز از بحث‌های بی‌حاصل در حضور فرزندان و از طرفی با قدرشناسی از زحمات و به‌رخ کشیدن شایستگی پدر می‌توانند اقتدار پدر را پاس دارند و انسجام خانواده را به ارمغان آورند.

شایسته است نوجوانان و جوانان بدانند که حرمت‌داری امروز برای پدر و تکریم و تعظیم نقش پدر، زیربنای افتخارات و استواری آینده آن‌هاست و برعکس هر گونه حرمت‌شکنی و کم‌توجهی به پدر از نظر روان‌شناختی و اجتماعی و البته معنوی، آسیب‌های جدی برای نسل آینده به همراه خواهد داشت.

در بعد کلان اجتماعی تامین اشتغال همراه کرامت برای پدران و تسهیل دسترسی به مسکن به عنوان بخش مهمی از مسئولیت‌های اجتماعی و خانوادگی پدران نه تنها یک سیاست اقتصادی بلکه یک زمینه‌سازی روان‌شناختی و تربیتی برای تکریم پدران است.

بدون تردید ارتقای جایگاه پدری در خانواده و جامعه نیازمند فرهنگ‌سازی و استفاده از بستر آموزش و پرورش و تعلیم و تربیت و بهره‌گیری از زبان هنر و بستر رسانه و فضای مجازی است.

به راستی چند محتوا و فعالیت متناسب با پایه‌های تحصیلی مختلف درآموزش و پرورش برای ایجاد شناخت و انگیزه و رفتار تکریم‌پدر وجود دارد؟ چه تعداد کتاب‌قصه و داستان و شعر و یا بازی رایانه‌ای برای نهادینه کردن تکریم پدر در دسترس کودکان و نوجوانان است؟ به چه میزان ازطرفیت‌های علمای گرانمایه و مبلغان دینی و چهره‌های ورزشی و هنری و جاذبه‌های شبکه‌های اجتماعی برای سوق دادن ذهن‌ها و قلب‌ها نسل جوان به حرمت‌گذاری برای پدر استفاده شده است و... شاید تأمل در این سوالات فاصله وضع موجود و وضع مطلوب فرهنگ‌سازی و حساسیت‌آفرینی برای احیای جایگاه پدری و ترمیم استواری ستون

خانواده یعنی پدر، را نمایان تر می سازد.

کوتاه سخن این که در بین چالش های مختلف زمانه، فروکاهش جایگاه پدر یکی از چالش های است که کمتر مورد توجه بوده در حالی که یکی از مهم ترین عوامل استحکام و استواری خانواده همین مساله است، بدین جهت همه کسانی که دغدغه ایرانی استوار و پویا و با ظرفیت های فرهنگی درون زا و مقاوم در برابر جریان های خانواده ستیز یا به عبارتی همه کسانی که آرزوی تعالی خانواده ایرانی و ایرانی دوست دار خانواده را دارند، می بایست به از همه فرصت ها و ظرفیت های خرد و کلان برای ترویج خانواده گرایی و پاسداشت حریم و جایگاه پدر استفاده کنند.

شایان توجه است که تامل در جایگاه مادر و مادری نیز از اهمیت فراوانی برخوردار است که مجال دیگری می طلبد.

*بازنشر مطالب دیگر رسانه ها در ایسنا به منزله تأیید محتوای آن نیست و صرفاً جهت آگاهی مخاطبان می باشد.